

РЕШЕНИЕ

№ 738

гр. Бургас, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: ПАНАЙОТ СТ. А.

при участието на секретаря ЕЛЕНА Г. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ПАНАЙОТ СТ. А. Гражданско дело №
20242120100136 по описа за 2024 година

Делото е образувано по повод исковата молба на Л. А. З., със съдебен адрес в гр. Бургас, против „БМК Бургас“ ЕООД, ЕИК ....., със седалище гр. ...., за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер от 350 лева, представляваща неоснователно удържана от ответника сума от трудовото възнаграждение на ищеца, съгл. ПКО № 67/30.09.2022 год., ведно с обезщетение в размер на законната лихва за забавено плащане на главницата, начиная от подаване на исковата молба – 10.01.2024 год., до окончателното ѝ изплащане.

В 1-месечния срок по чл. 131, ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, с който е оспорил главния иск като погасен чрез плащане, извършено в хода на делото, с нареждане за кредитен превод от 04.03.2024 год.; моли за възлагане на деловодните разноски в тежест на ищеца, на основание чл. 78, ал. 2, ГПК.

С писмено становище от 25.03.2024 год. ищецът е оспорил твърдението на ответника за извършено на 04.03.2024 год. плащане на дължимите суми, както и молбата му за присъждане на разноски.

С писмена молба от 09.04.2024 год. ищецът е признал обстоятелството, че е получил от ответника плащане на главницата и на обезщетението за забава, извършено по банков път на 05.04.2024 год., и счита, че исковите следва да бъдат отхвърлени поради погасяването на вземанията чрез плащане; претендира присъждане на

деловодните разноси, в т. ч. направените във връзка с допуснатото обезпечение на висящия главен иск.

Правните основания на предявените обективно съединени осъдителни иски са чл. 79, ал. 1, чл. 84, ал. 1 и чл. 86, ЗЗД във вр. с чл. 128, КТ.

Съдът, след запознаване със становищата на страните, при съвкупна преценка на събрания по делото доказателствен материал, като съобрази приложимите нормативни разпоредби, намира за установено:

Видно от писмените данни по делото, страните са били обвързани с трудово правоотношение, възникнало на основание Трудов договор № 4/01.03.2017 год., изменен с допълнително споразумение от 19.02.2018 год. Със Заповед № 5/24.11.2022 год. ответникът е прекратил трудовото правоотношение с ищеца, а с ПКО № 67/30.09.2022 год. е удържал от трудовото му възнаграждение сумата от 350 лева – за възстановяване на установени при работодателя липси. За дължимостта на това вземане е бил предявен иск по гр. д. № 623/2023 год. на БсРС, прекратено поради направен от работодателя отказ от иска.

В настоящото производство страните не спорят относно дължимостта на главницата от 350 лева, както и погасяването ѝ чрез плащане от ответника на 05.04.2024 год., вкл. и на обезщетението за забава.

При така изложената фактическа и правна обстановка съдът намира предявения главен иск за неоснователен. Дължимостта на сумата от 350 лева в полза на ищеца е безспорен факт, срещу който не е проведено насрещно доказване от ответника; не е установено правното основание за задържане на сумата от работодателя. С оглед извършеното на 05.04.2024 год. от ответника плащане на главницата и на обезщетението за забавата ѝ, потвърдено от ищеца, съдът приема, че вземанията са погасени. Това налага извода, че исковите следва да бъдат отхвърлени поради недължимост на претендираните главница и обезщетение за забава, погасени чрез плащане.

Въпреки отхвърлянето на исковите, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените деловодни разноси в общ размер от 666 лева – сбор от платените адвокатски възнаграждения за настоящото производство и за изпълнително дело във връзка с допуснатото с Определение № 405/15.01.2024 год. обезпечение, както и такси по изпълнителното дело (чл. 78, ал. 1, ГПК и т. 5 от ТР 6/2012-2013-ОСГТК на ВКС). Извършеното от ищеца плащане е след подаване на исковата молба; липсват данни за предложено на кредитора-ищец и неприето от него изпълнение, поради което съдът намира, че с поведението си ответникът е дал повод за предявяване на исковите, а нормата на чл. 78, ал. 2, ГПК не може да намери приложение.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника по чл. 78, ал. 5, ГПК, тъй като адвокатските възнаграждения – 400 лева и 200 лева, са договорени и

заплатени от ищеца в минималните размери по чл. 7, ал. 2, т. 1 и чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/2004 год.

Предвид дължимостта на главницата към момента на подаване исковата молба, в тежест на ответника следва да бъде възложена държавната такса върху тази претенция – 50 лева, на основание чл. 78, ал. 6 във вр. с чл. 83, ал. 1, т. 1, ГПК и чл. 359, КТ.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 235, ГПК,
Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковите на Л. А. З., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. ...., за осъждане на „БМК Бургас“ ЕООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. ...., да му заплати сума в размер от 350 лева, представляваща неоснователно удържана от ответника сума от трудовото възнаграждение на ищеца, съгл. ПКО № 67/30.09.2022 год., ведно с обезщетение в размер на законната лихва за забавено плащане на главницата, начина от подаване на исковата молба – 10.01.2024 год., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „БМК Бургас“ ЕООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. ....на основание чл. 78, ал. 1, ГПК, да заплати на Л. А. З., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. ...., деловодни разноски в размер от 666 лева.

ОСЪЖДА „БМК Бургас“ ЕООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. ....на основание чл. 78, ал. 6, ГПК, да заплати на Районен съд-Бургас държавна такса в размер от 50 лева.

Решението може да бъде обжалвано от страните по въззивен ред пред БсОС в 2-седмичен срок, считано от 15.04.2024 год., на основание чл. 315, ал. 2, ГПК.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____